

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1589. usque ad annum 1595 - Una Cum Criticis R.P.
Honorati A S. Maria Carmel. Discalc. Observationibus In Historiam
Ecclesiasticam Abbatis Fleurii

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118669

§. 25. Cardinalis de Mendoza mortuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67252)

Gallos erant, sectam amplectebatur, unde etiam in Franciam auxiliares copias, ut supra meminimus, in Hæreticorum opem adducebat, quin tamen amplæ de ipso conceptæ spei operis præstantia satisfaceret: mortuo autem Casimiro Richardus de Simmeren, juveni Friderico proxime sanguine junctus, Provinciæ, quæ ad hunc pupillum pertinebat, administrationem haud ægre a Cæsare impetrabat; ipse enim se Calvinistarum Ministros ejecturum pollicebatur, eo animo, ut Confessionis Augustanæ usum illuc introduceret: verum Richardi consiliis vehementer obluclabantur Palatini Ordines, firmiter contententes, quod juvenis hic Princeps utpote jamjam decimum octavum ætatis suæ annum agens rerum summæ ipse præesse valeret, atque ex auzere Bullæ præscripto Electoratu administrando par esset: demum Richardus de Simmeren post crebras altercationes ultro, citroque habitas sese submisit, exclusis a Palatinatu Lutheranis.

Sæcul. XVI.
A.C. 1592.

§. XXV.

Cardinalis de Mendoza mortuus.

Hoc item anno Ecclesia quinque Cardinalium mortem lugebat, ex quibus duo, Joannes de Mendoza, & Hieronymus de la Rouere sede vacante, reliqui

Ciac. vit.
Pontif. t. 4.
pag. 183.
T. 1. 103.
Aubery vie
des Card.

R. 3

Sæcul. XVI
A.C. 1592.

reliqui vero tres, Julius Cananius, Philippus Lenoncurtius, & Vincentius Laureus post Clementis VIII. electionem vivis erepti fuerant. Porro Joannes de Mendoza natione Hispanus, Infantatus Ducis, & Mariæ de Mendoza Filius erat, qui postquam Philosophicis, & Theologicis disciplinis in Complutensi Universitate operam navaverat, Salmanticæ, & Toleti Canonicus, postea Talaveræ Archidiaconus, & Decanus, demum ad Philippi II. preces, & nominationem a Sixto V. Papa Romanam Purpuram obtinuit, nominatus Cardinalis titulo sanctæ Mariæ Transtiberim, isque numero quintus erat, qui ex nobilissima Mendozarum familia hac dignitate inclaruit: biennio autem post suam inaugurationem Joannes Romam contendit, ubi in publico Purpuratorum Senatu ab ipso Pontifice rubro galero donatus, Ecclesiæ Talaveranæ Decanatum jubente Sixto V. juxta Concilii Tridentini decreta dimisit, non tamen sine quadam animi sui commotione: regnante tamen Gregorio XIV. hanc dignitatem rursus impetrabat, ac tertio post anno Ferdinando Medicæo Romanam Purpuram exuente, atque in Magnum Etruriæ Ducem electo, Hispaniæ Protector creabatur. Interfuit etiam comitiis, in quibus Urbanus VII.

VII. Gregorius XIV. & Innocentius IX. Sæcul XVI,
A.C.1592.
ad divi Petri Cathedram evehebantur: tandem vero calculi morbo afflictus die octava Januarii hoc anno Domini millesimo quingentesimo nonagesimo secundo ac ætatis suæ quadragesimo quarto, obiit, corpusque ejus in Templo Jesuitarum deponeretur, donec in suam patriam transferretur: in ejus vero exequiis Vincentius Blasius Garzia orationem funebrem pronuntiabat.

§. XXVI.

Hieronymi de Rouvere Cardinalis obitus.

Alter erat Hieronymus de Rouvere Ciac. p. 161.
Ughel. Ital.
Sacv. Vinc.
Robard. de
gestis Sixti
V. Aubery
l. c.
Pedemontanus Taurini mense Januarii circa annum Christi millesimum quingentesimum trigesimum natus ex parentibus Lælio de Rouvere, & Joanna Comitissa de Plansaco, quæ ex nobilissimo orta erat genere, nam hoc duobus Pontificibus, & undecim Cardinalibus inclaruit. Ceterum Hieronymus tam Parisiis, quam Papiæ, & Patavii semper in literis eminens sua præcipue eloquentia celebrabatur, unde etiam binas orationes funebres in Henrici II. & Francisci II. Franciæ Regum exequiis habere rogatus tanta meritorum fama sese celebrem reddebat, ut anno salutis nostræ millesimo quingentesi-

R 4 mo